Саковець О.П.

АСОЦІАЦІЯ ГЕНА БІЛКА ТЕПЛОВОГО ШОКУ HSP70-2 (rs1061581) ТА СУПУТНІХ ЧИННИКІВ РИЗИКУ ІЗ ТЯЖКІСТЮ ГОСТРОГО СЕРЕДНЬОГО ОТИТУ У ДІТЕЙ

Буковинський державний медичний університет

Актуальність. Гострий середній отит (ГСО) є однією з найпоширеніших дитячих патологій у світі. Незважаючи на чисельні дослідження причин ГСО, недостатньо відомо про молекулярно-генетичні та клінічні фактори, що впливають на розвиток тяжчого перебігу захворювання.

Мета: дослідити роль гена білка теплового шоку (HSP70-2; rs1061581) із тяжкістю ГСО у дітей та визначити додаткові можливі клінічні предиктори.

Матеріал і методи. У проспективному одноцентровому крос-секційному дослідженні взяли участь 95 дітей віком від 7 до 18 років із діагнозом ГСО. Серед них 34,74% (n=33) – дівчатка, 65,26% (n=62) – хлопчики. Пацієнтів розподілили за віком (12-18 / 7-11 років), тяжкістю ГСО (нетяжкий / тяжкий) та типом запалення слизових оболонок (гнійний / катаральний). Контрольна група складалася з 50 здорових дітей: 30 (60,0%) хлопчиків і 20 (40,0%) дівчаток. Віковий розподіл між групами не відрізнявся (p>0,05). Генотипування HSP70-2 (rs1061581) проводили методом якісної полімеразної ланцюгової реакції. Ризики оцінювали за відношенням ризику (ВР) і шансів (ВШ) з 95% довірчим інтервалом (ДІ). Дослідження виконували згідно з міжнародними етичними стандартами та належної клінічної/лабораторної практик.

Результати. Наявність у генотипі дитини А-алеля гена HSP70-2 (rs1061581) майже вдвічі збільшує ризик тяжкого перебігу ГСО (OR=1,76; OR 95%CI: 1,02-3,05; p=0,026). Окрім того, однобічна локалізація отиту теж підвищує ризик тяжчого ГСО більш ніж удвічі (ВШ 95% ДІ: 0,98-4,99; p=0,055), а в дітей 7-11 років – більш ніж у 6 разів (ВШ 95% ДІ: 1,29-29,24; p=0,01). Поява гнійних виділень у цій віковій групі підвищує ймовірність тяжкого перебігу ГСО більш ніж у 7 разів (OR=7,29; OR 95%CI: 1,44-37,01; p=0,045). Також ймовірність клінічно тяжчого перебігу ГСО зростає при вираженій оталгії та гнійних виділеннях із вуха – у понад 20 і 18 разів (ВШ 95% ДІ: 6,76-62,96 та 6,54-51,59; p<0,001), а також при перфорації барабанної перетинки та отореї – майже у 15 та 10 разів відповідно (ВШ 95% ДІ: 3,17-69,39 та 3,51-30,60; p<0,001).

Висновки. Основними предикторами тяжкого перебігу ГСО у дітей є наявність А-алеля гена HSP70-2 (rs1061581), однобічна локалізація, особливо у дітей 7-11 років, оторея, гнійні виділення з вуха, виражена оталгія та перфорація барабанної перетинки.